

предметом дослідження та підлягатимуть встановленню при розгляді справи по суті, тобто, розглядаючи заяву про вжиття заходів забезпечення позову, суд не вправі передчасно давати оцінку доказам, що стосуються предмету спору та матимуть значення для прийняття рішення по суті.

Відповідно до статті 136 ГПК України господарський суд за заявою учасника справи має право вжити передбачених статтею 137 цього Кодексу заходів забезпечення позову. Забезпечення позову допускається як до пред'явлення позову, так і на будь-якій стадії розгляду справи. якщо невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду.

При вирішенні питання про забезпечення позову господарський суд має здійснити оцінку обґрунтованості доводів заявника щодо необхідності вжиття відповідних заходів з урахуванням: розумності, обґрунтованості і адекватності вимог заявника щодо забезпечення позову; забезпечення збалансованості інтересів сторін, а також інших учасників судового процесу; наявності зв'язку між конкретним заходом до забезпечення позову і предметом позовної вимоги, зокрема, чи спроможний такий захід забезпечити фактичне виконання судового рішення в разі задоволення позову; імовірності утруднення виконання або невиконання рішення господарського суду в разі невжиття таких заходів; запобігання порушенню у зв'язку із вжиттям таких заходів прав та охоронюваних законом інтересів осіб, що не є учасниками даного судового процесу.

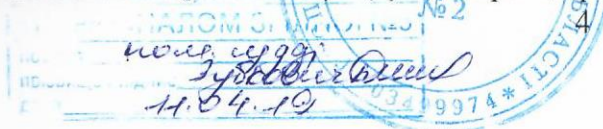
Разом з тим, особа яка подала заяву про забезпечення позову, повинна обґрунтувати причини звернення із заявою про забезпечення позову, необхідність забезпечення позову, що полягає у доказуванні обставин, з якими пов'язано вирішення питання про забезпечення позову. З цією метою та з урахуванням загальних вимог, передбачених ст. 74 ГПК України, обов'язковим є подання доказів наявності фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного заходу до забезпечення позову. Обґрунтування необхідності забезпечення позову полягає у доказуванні обставин, з якими пов'язано вирішення питання про забезпечення позову. Забезпечення позову застосовується як гарантія задоволення законних вимог позивача.

Так, як правильно стверджує позивач, п.4 ч.1 ст.17 Закону України «Про публічні закупівлі» передбачено, що наслідком для суб'єкта господарювання (учасника), який протягом останніх трьох років притягувався до відповідальності за порушення, передбачене пунктом 4 частини другої статті 6, пунктом 1 статті 50 Закону України "Про захист економічної конкуренції", у вигляді вчинення антиконкурентних узгоджених дій, що стосуються спотворення результатів торгів (тендерів), є рішення про відмову учаснику в участі у процедурі закупівлі та відхилення тендерної пропозиції учасника. Тобто, наслідком дії оскаржуваного рішення Адміністративної колегії Львівського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України є фактично обмеження права позивача на участь в публічних закупівлях.

Позивач вважає, що діючим оскаржуваним рішенням унеможливується його (ТзОВ «ХоСаРо») подальша участь в публічних закупівлях, а неможливість брати участь в закупівлях, організованих державою як найбільшим замовником в Україні, призведе до втрат ТзОВ «ХоСаРо» в господарській діяльності, що не може бути поновлено чи захищено визнанням недійсним оскаржуваного рішення.

Статтею 15 Цивільного кодексу України передбачено право кожної особи на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорювання, а також на захист свого інтересу, який не суперечить загальним засадам цивільного законодавства.

Під захистом права розуміється державно-примусова діяльність, спрямована на відновлення порушеного права суб'єкта правовідносин та забезпечення виконання юридичного обов'язку зобов'язаною стороною. Спосіб захисту може бути визначено як концентрований вираз змісту (суті) міри державного примусу, за допомогою якого

*13*1960569*1*0*